
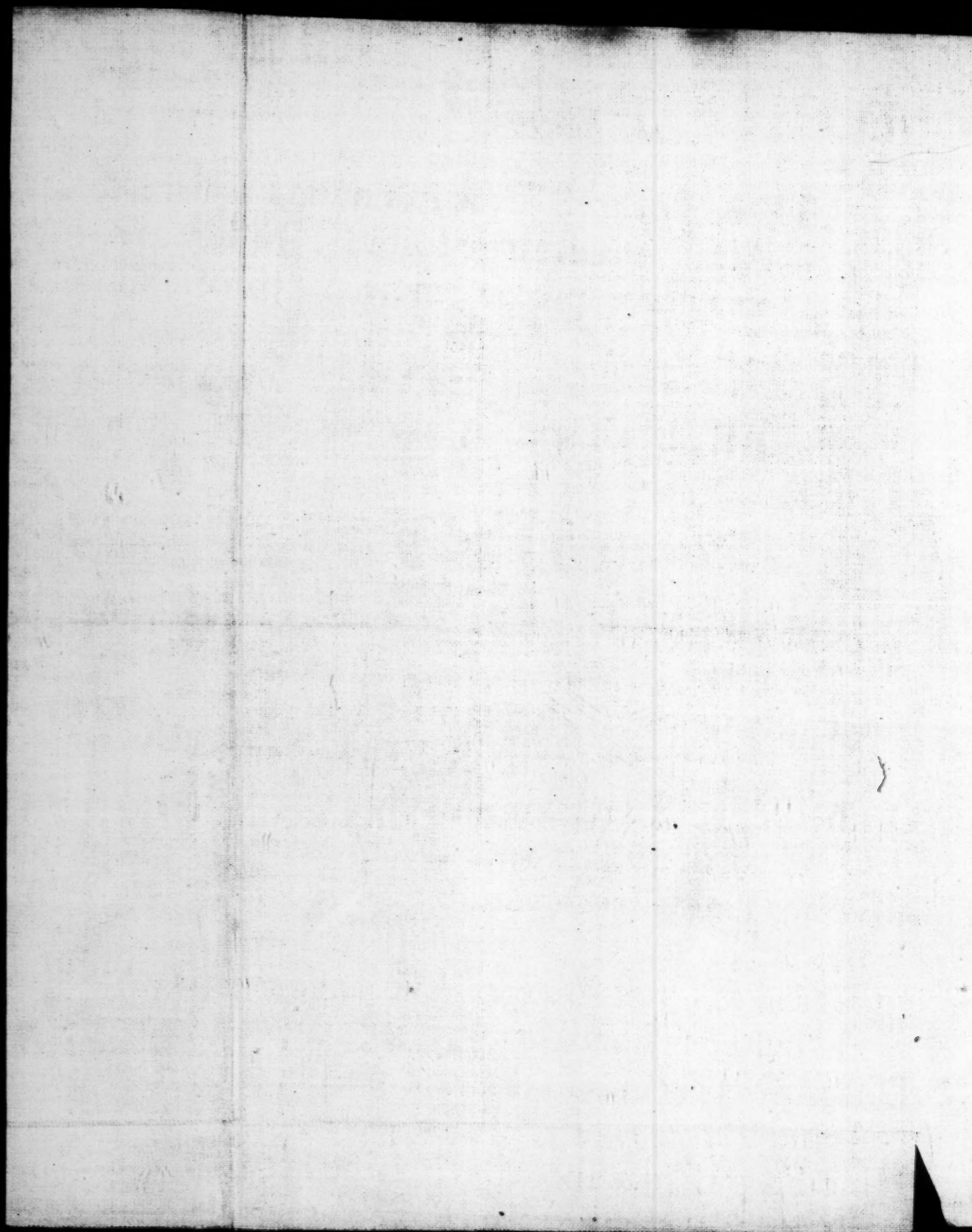

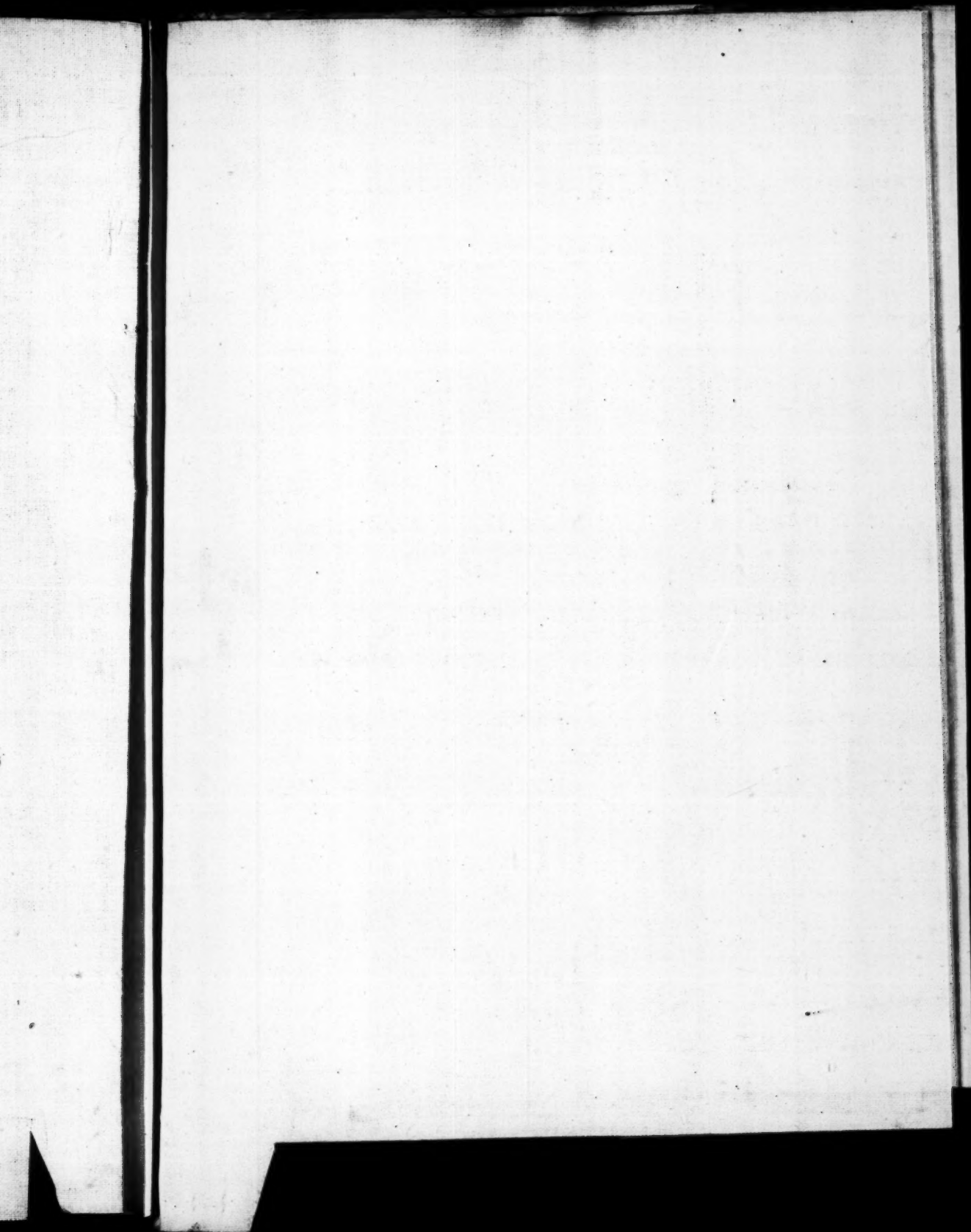
Pitcarnium morientem.

 Uid te, *Pitcarni*, juvat has nunc linquere terras,
Atraque Tartaræ tecta subire domus?
Nobis parce, precor; morienti parcere mundo
Tune velis? fugias; nemo superstes erit.
Linquere nos si stat, ne sit mora longa precamur.
Ast ah! ah! paucis fas revocare gradum.

Pitcarnius respondet.

Terras purgabam monstris: fatalia teris
Monstra, Erebi in sedes, nunc domiturus eo.
Me jugulante cadent immanis Cerberus, angues
Atque Medusæi; nulla & Erinnyes erit.
Orpheus hic silvas duxi, fluviosque moritus;
Orpheus & Manes voce lyraque ciam;
Sisyphus haud saxum versabit, & ocyurnas
Belides abjicient, Æacus ipse suam.
Inde tropæa ferens, superas evectus ad aras,
Æthera conscendam: Jupiter æquus erit.
Diis mistus superis spumantia pocula dicam:
Junia *Pitcarno* fidere stella cluet.
Hinc Fergusiadas spectabo lumine læto,
Atque Caledonijs usque favebo meis.

I N

Archibaldi Pitcarnii

M E D I C I

Dissertationes & Poemata.

PITCARNUS Sophiæ est cultor amabilis,
Felici genio, quem celebrem facit
Doctrinæ omnigenæ magna scientia,
Rerum multiplici cum experientia.

Doctorum relegens vasta volumina,
Sic verum sequitur, mittit inania,
Ut quicquid veteres, vel neoterici,
Prodant eximii, noverit optime.

Profert hinc Sophiæ multa reconditæ ;
Quæ non præteritis cognita seculis,
Nunc detecta juvant quemque, problemata,
Sensum percipiens, qui legerit nova.

Non hunc sola juvat pulchra scientia,
In praxin sapiens pertrahit omnia,
Humani generis prospiciens bono,
Vita ut det fragili sospite perfrui.

Nec mens sola studet spem dare languidis,
Mortis quos avidis faucibus eripit,

Exæquare

(2)
Exæquare animum vult manus æmula,
Ægris ut redeat quam cito sanitas.

23*
Nam si pharmaciæ, dira necessitas,
Expertæve manus auxilium petit,
Quicquid salvificum fert medicaminum,
Vel natura potens, arsve peritior,
Expertus retinens utitur optime :

Chirurgum & celebri se associans choro,
Perfectum Medicum quid faciat, docet.

Non hunc plus medicis artibus inclytum;
Quam clarum voluit carmine *Delius*,
Instruxitque suis blandior artibus,
Fingens eximio pectora de luto,
Parnassique choros ducere dum facit,
Et Divum sequitur passibus æmulis,
Celfo vult feriat sydera vertice.

Qui virtute viri gratiam iniverit,
Felix hoc Medico vateque gaudeat,
Ægrum nam relevans rite doloribus,
Vitam dat miseram degere molliter,
Dignum sed celebrans carminibus virum
Æternum efficiet fataque temnere.

Posuit Sodalis

